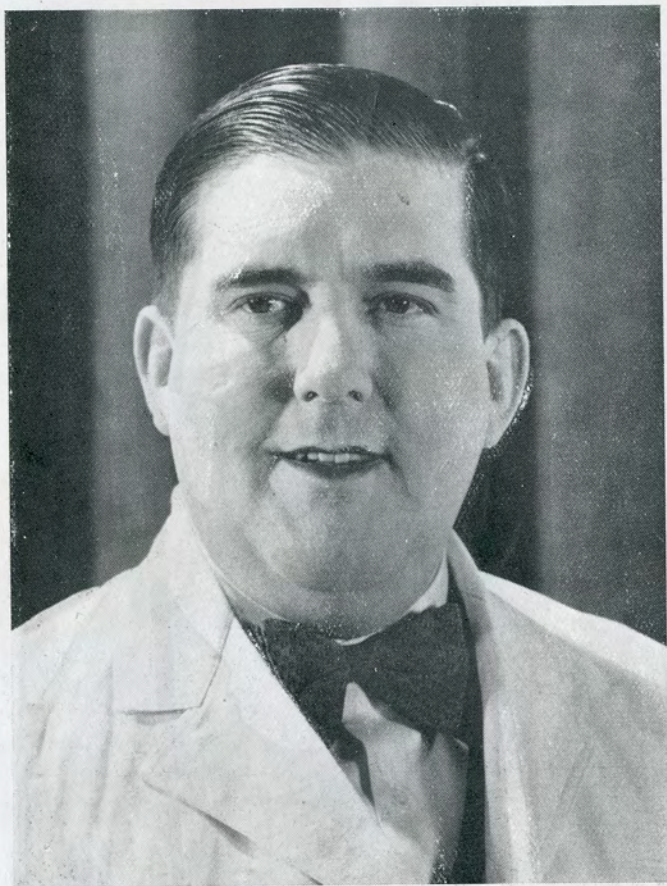

Il
SCHÖNBERG

i
Palladium Lystspillet
INKOGNITO

Ib Schönberg.
Danmarks populæreste Skuespiller.

Inkognito

Lystspil

Isenesat af

Valdemar Lauritzen

Manuskript: **Mogens Dam** og
Valdemar Lauritzen

etter Idé af **Harald Braff**

Musik: **Erik Fiehn**

Instrumentation: **Peter Deutsch**

Orkester: **Erik Tuxen**

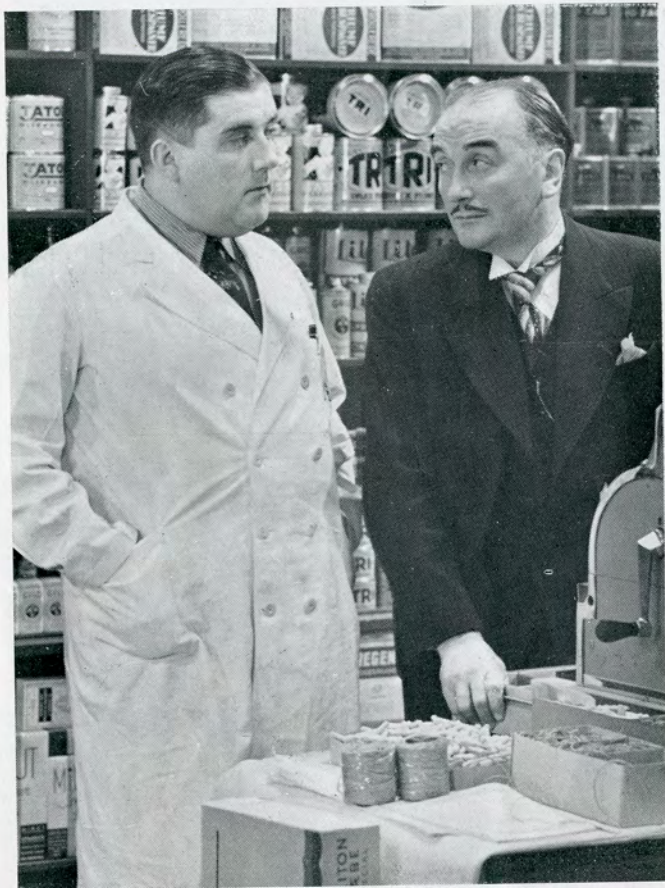
Fotograf: **Carlo Bentzen**

Tone: **Erik Rasmussen**

Kopi: **Johan Ankerstjerne**

Personerne:

Olaf Brammer Ib Schönberg
Eriksen, hans Tjener Arthur Jensen
Generaldirektør Schram ... Johannes Meyer
Diana Jacobsen Else Jarlbak
Fru Jacobsen Agnes Rehni
Birthe Rømer Ellen Jansø
Carlo Tangonini, Komponist Finn Olsen
Fritz Holgersen Sigfred Johansen
Kragh, Filialbestyrer Jon Iversen
Rejersen, Ekspedient Miskow Makwarth
Slagtermester Kallund Kaj Holm
og Lille Connie

„Fritz Holgersen“ sættes ind i Forretningsgangen af
Filibestyrer Kragh.

Hvad skal lillebitte Søster ha'?

Resumé

Den rige Olaf Brammer er den egentlige Ejer af en landsomspændende Virksomhed, der driver Handel med Husholdningsartikler. Men han har ikke noget at skulle have sagt, den myndige Generaldirektør Schram leder baade Forretningen og Olaf Brammer med sikker Haand. „Chefen“ maa nøjes med at udføre visse repræsentative Pligter inden for de af Generaldirektøren fastlagte Rammer, og han maa frem for alt ikke selv have nogen Mening, naar der forhandles med Aktionærer og Filialbestyrere. Schram viger ikke tilbage for at give Olaf Brammer en kraftig Reprimande, hvis han vover at handle paa egen Haand.

Naar man har mange Penge og ingen Ting at bestille, er det svært at faa Tiden til at gaa. Han sysler lidt med sin Ynd-

Eriksen fortæller om Olaf Brammers Forsvinden.

lingsguld fisk „Lohengrin“, snakker filosofisk med sin trofaste Tjener Erichsen og besøger engang imellem sin mindre trofaste Veninde Diana Jacobsen, hvis intrigante Moder er meget opsat paa at faa Datteren gift med den rige Mand. Diana siger ikke nej til de kostbare Smykker, som den forlovede Olaf giver hende, men hun bryder sig ikke en Døjt om ham. Olaf Brammer, der interesserer sig varmt for Musik, støtter en ung Komponist, Carlo Tangonini, med betydelige Beløb, men en skønne Dag gør Mæceen den triste Opdagelse, at Diana ogsaa besøger Komponisten Det gaar ogsaa op for ham, at Hr. Tangonini kun er med paa Noderne, naar det gælder om at slaa Plat.

Livet er fuldt af Skuffelser, og da „Lohengrin“ samtidig afgaar ved Døden, føler Olaf Brammer sig saa nedbøjet, at han beslutter at rejse bort fra det hele. Efter at have skrevet en

Birthe.

Sangene i „Inkognito“

Udkommet hos Jac. Boesens Musikforlag

Et Hus paa en lille henrivende Vej

Refrain:

Der maa være et Sted, hvor der ligger et Hus
paa en lille henrivende Vej,
hvor det duftende Græs og det knirkende Grus
ligger troligt og venter paa dig.
Bag det kønne, lave Stakit
præsenterer Huset sig frit.
Og det Hus paa den lille henrivende Vej
venter bare paa dig og paa mig.
(det er bygget til dig og til mig).

Jeg savner dig

Refrain:

Jeg savner dig,
jeg savner dig,
ved Dag og Nat
paa hver en Vej
jeg fortæller hele Verden, at jeg elsker dig.
Mit Hjerte slaar saa højt, som om
det troede, at maaske du kom.
hvis du bare vidste, vidste hvor jeg savner dig.
Skønhed omkring mig jeg ser,
Blomster og kostbart Krystal,
Øjne og Læber, der ler,
Livets berusende Bal.
Jeg hører knap dets Melodi,
de mange Smil gør mig forbi.
for hvad hjælper al den Rigdom,
naar jeg savner dig.

Hvad skal lillebitte Søster ha'?

Refrain:

Hvad skal lillebitte Søster ha'?
Søster skal ha' først i Da',
li'saa meget som hun lyster, ja —
hun kan blot bestille.

Hold ham i „swing“

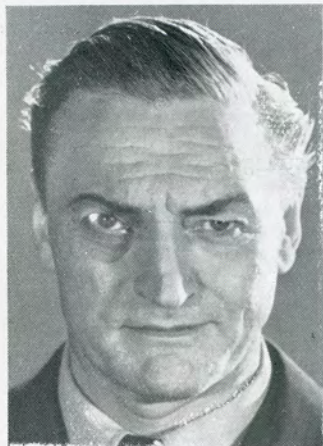
Refrain:

Hold ham strengt og behold ham længe,
skaan hans Nerver og laan hans Penge,
skænk ham alt eller ingenting,
hold ham først og fremmest i —swing!
Hold ham nede, men hold ham munter,
gør ham salig et Par Sekunder,
vend saa Bøtten og gør omkring
— hold ham først og fremmest i swing.
Banker dit Hjerte, saa
lad ham blot aldrig faa Nys —
haardt maa han kæmpe for
hvert lille kummerligt Kys!
Hold ham uvis — det maa saa gerne
slaa lidt Sludder i Staklens Hjerne,
Kvindens Luner og Tankespring
holder altid Manden i swing.

Ih, hvor det klæ'r dig godt

Refrain:

Din Næse er lyseblaa,
men ih, hvor det klæ'r dig godt!
Du ligner en Skildervagt
fra Snekongens Slot
med rimpudret Nissedragt —
men ih, hvor det klæ'r dig godt!
Mens Sneen drysser
fra Skovens sorte Gren,
han standser og kysser
en lille frossen En.
Et Kys i den kolde Sne
kan smelte din Spot.
Næ, nu blir du fræk!
—Maaske!
Men ih, hvor det klæ'r dig godt!

Den strenge
Generaldirektør Schram.

— og den muntre
Tante Constantin.

Eriksen og hans Herskab.

Carlo Tangonini spiller og synger for Diana:
Hold ham i „swing“.

Del Afskedsbreve, der giver hans Omgivelser det Indtryk, at han har taget Livet af sig, kører han bort i sin Bil — ud i den store Verden.

Han kommer dog ikke længere end til Byens Udkant, før en Punktering foreløbig sætter en Stopper for Farten. En ung Mand hjælper ham med at reparere, og Olaf Brammer kommer i Snak med ham. Han hedder Fritz Holgersen og er en arbejdsløs Kommis, uddannet i Brammers Branche, og netop paa Vej til en af Firmaets Forretninger, Bella-Filialen, for at søge en ledig Plads.

Olaf Brammer faar i en Fart ordnet det saaledes, at Holgersen er sikker paa at faa Pladsen, men pludselig faar han en Idé. Han foreslaar den unge Kommis, at de bytter Roller.

Resultatet bliver, at Holgersen faar Brammers flotte Bil, hans Overfrakke og en stor Sum Penge mod at afgive det Løfte

Den rige Olaf Brammer bytter Tilværelse med den arbejdsløse Fritz Holgersen.

at holde sig borte et Aars Tid, og Olaf Brammer faar Ansættelse i Bella-Filialen under Navnet Fritz Holgersen.

Her oprinder en ny Tilværelse for Rigmanden. Filialbestyrer Kragh forekommer ham ikke videre sympatisk, men til Gengæld faar han en oprigtig Ven i Første-Ekspedienten Rejersen, en brav Familiefader med syv Børn, hvoriblandt lille Connie, og desuden stifter han Bekendtskab med Birthe Rømer, en frisk og naturlig Forstadspige.

Bekendtskabet udvikler sig til gensidig Forelskelse, og en Dag inviterer Birthe ham med til en festlig Sammenkomst med Andespil og Dans i den lokale Borgerforening. Af formelle Grunde maa „Holgersen“ møde sammen med en kvindelig Paarørende. Han klarer denne Side af Sagen ved at aflægge en natlig Visit i sit Hjem inde i Byen, hvor han først forskrækker Tjeneren, der tror at se et Genfærd, og derpaa faar ham over-

Din Næse er lyseblaa, men ih, hvor det klæ'r dig godt.

talt til at gaa med til Festen, forklædt som „Holgersen“s Tante, en ældre, agtværdig Stiftsdame.

„Holgersen“ er ikke den eneste, som synes godt om Birthe. En Slagtermester Kallund har gjort sig visse Forhaabninger og nærer derfor et glødende Had til „Diskensspringeren“. Under Festen i Borgerforeningen mødes de to Rivaler. „Holgersen“ besejrer Slagtermesteren, dels i Billard og dels i Slagsmaal.

Imidlertid turer den rigtige Fritz Holgersen om i Udlandet. Gennem et Brev, som han afsender fra Hamborg, efterspører Diana ham og møder pludselig op for at faa en Forklaring paa, hvor Olaf Brammer er blevet af. Hun truer først med at melde Holgersen til Politiet, men da hun pr. Telefon faar konstateret, at Olaf Brammer ikke ønsker, hun skal vide, hvor han er, beslutter hun at følge Fritz Holgersen som en Skygge, indtil han røber Brammers Opholdssted.

Diana forfølger Fritz som en Skygge.

„Holgersen“ og Birthe drøfter: Et Hus paa en lille henrivende Vej.

Paa samme Tid foregaar der fordægtige Ting i Bella-Filialen. Hovedkontorets Regnskabsafdeling er blevet klar over, at der stjæles fra Filialens Lager, og Mistanken samler sig efterhaanden mod den nye Ekspedient „Holgersen“. Om det saa er Birthe, tror hun, at det er galt fat med ham, idet hun udlægger nogle forblommede Udtalelser, han har fremsat om sin tidligere Tilværelse, paa en forkert Maade Nettet trækker sig sammen om „Holgersen“, og da Kriminalpolitiet efter Generaldirektør Schrams Anmeldelse tager Affære, beslutter den Mistænkte at bekende Kulør. Han afslører Filialbestyrer Kragh som en ussel Bedrager og tager Generaldirektøren kraftigt i Skole. Kort sagt: Olaf Brammer viser sig som en Mand, der er vaagnet til Daad. De Mennesker, han har lært at sætte Pris paa, faar deres Belønning — og han finder Lykken sammen med Birthe.

IB SCHØNBERG i Palladium-Lystspillet

Inkognito

Gratis

INKOGNITO

Et Palladium Lystspil

Iscenesat af

VALDEMAR LAURITZEN

Manuskript: **Mogens Dam** og
Valdemar Lauritzen

efter Idé af **Harald Bratt**

Musik: **Erik Fiehn**

Instrumentation: **Peter Deutsch**

Orkester: **Erik Tuxen**

Fotograf: **Carlo Bentzen**

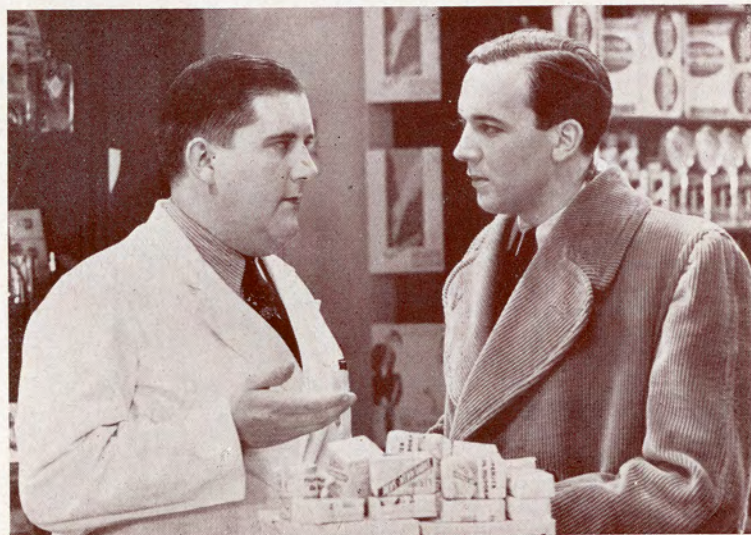
Tone: **Erik Rasmussen**

Kopi: **Johan Ankerstjerne**

Personerne:

Olaf Brammer Ib Schönberg
Eriksen, hans Tjener Arthur Jensen
Generaldirektør Schram .. Johannes Meyer
Diana Jacobsen Else Jarlbak
Fru Jacobsen Agnes Rehni
Birthe Rømer Ellen Jansø
Carlo Tangonini, Komponist Finn Olsen
Fritz Holgersen Sigfred Johansen
Kragh, Filialbestyrer Jon Iversen
Rejersen, Ekspedient .. Miskow Markwarth
Slagtermester Kallund Kaj Holm
og Lille Connie

Eneret: A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Resume:

DEN rige Olaf Brammer er den egentlige Ejer af en landsomspændende Virksomhed, der driver Handel med Husholdningsartikler. Men han har ikke noget at skulle have sagt, den myndige Generaldirektør Schram leder baade Forretningen og Olaf Brammer med sikker Haand. »Chefen« maa nøjes med at udføre visse repræsentative Pligter inden for de af Direktøren fastlagte Rammer, og han maa frem for alt ikke selv have nogen Mening, naar der forhandles med Aktionærer og Filialbestyrere. Schram viger ikke tilbage for at give Olaf Brammer en kraftig Reprimandé, hvis han vover at handle paa egen Haand.

Naar man har mange Penge og ingen Ting at bestille, er det svært at faa Tiden til at gaa. Han sysler lidt med sin Yndlingsguld fisk »Lohengrin«, snakker filosofisk med sin trofaste Tjener Eriksen og besøger engang imellem sin mindre trofaste Veninde Diana Jacobsen, hvis intrigante Moder er meget opsat paa at faa

Sangene i „Inkognito”

Udkommer hos *Jac. Boesens Musikforlag.*

Et Hus paa en lille henrivende Vej.

Refrain:

Der maa være et Sted, hvør der ligger et Hus
paa en lille henrivende Vej,
hvor det duftende Græs og det knirkende Grus
ligger trofast og venter paa dig.
Bag det kønne, lave Stakit
præsenterer Huset sig frit.
Og det Hus paa den lille henrivende Vej
venter bare paa dig og paa mig,
(det er bygget til dig og til mig).

Jeg savner dig.

Refrain:

Jeg savner dig,
jeg savner dig,
ved Dag og Nat
paa hver en Vej
jeg fortæller hele Verden, at jeg elsker dig.
Mit Hjerte slaar saa højt, som om
det troede, at maaske du kom,
hvis du bare vidste, vidste hvor jeg savner dig.
Skønhed omkring mig jeg ser,
Blomster og kostbart Krystal,
Øjne og Læber, der ler,
Livets berusende Bal.
Jeg hører knap dets Melodi,
de mange Smil gør mig forbi,
for hvad hjælper al den Rigdom,
naar jeg savner dig.

Hvad skal lillebitte Søster ha'?

Refrain:

Hvad skal lillebitte Søster ha'?
Søster skal ha' først i Da',
li'saa meget som hun lyster, ja —
hun kan blot bestille.

Hold ham i »swing«.

Refrain:

Hold ham strengt og behold ham længe,
skaan hans Nerver og laan hans Penge,
skænk ham alt eller ingenting,
hold ham først og fremmest i — swing!
Hold ham nede, men hold ham munter,
gør ham salig et Par Sekunder,
vend saa Bøtten og gør omkring
hold ham først og fremmest i swing.
Banker dit Hjerte, saa
lad ham blot aldrig faa Nys —
haardt maa han kæmpe for
hvert lille kummerligt Kys!
Hold ham uvis — det maa saa gerne
slaa lidt Sludder i Staklens Hjerne,
Kvindens Luner og Tankespring
holder altid Manden i swing.

Ih, hvor det klæ'r dig godt.

Refrain:

Din Næse er lyseblaa,
men ih, hvor det klæ'r dig godt!
Du ligner en Skildervagt
fra Snekongens Slot
med rimpudret Nittedragt —
men ih, hvor det klæ'r dig godt!
Mens Sneen drysser
fra Skovens sorte Gren,
han standser og kysser
en lille frossen En.
Et Kys i den kolde Sne
kan smelte din Spot.
Næ, nu bli'r du fræk!
— Maaske!
men ih, hvor det klæ'r dig godt!

Datteren gift med den rige Mand. Diana siger ikke nej til de kostbare Smykker, som den forelskede Olaf giver hende, men hun bryder sig ikke en Døjt om ham. Olaf Brammer, der interesserer sig varmt for Musik, støtter en ung Komponist, Carlo Tangonini, med betydelige Beløb, men en skønne Dag gør Mæcenen den triste Opdagelse, at Diana ogsaa besøger Komponisten. Det gaar ogsaa op for ham, at Hr. Tangonini kun er med paa Noderne, naar det gælder om at slaa Plat.

Livet er fuldt af Skuffelser, og da »Lohengrin« samtidig afgaar ved Døden, føler Olaf Brammer sig saa nedbøjet, at han beslutter at rejse bort fra det hele. Efter at have skrevet en Del Afskedsbreve, der giver hans Omgivelser det Indtryk, at han har taget Livet af sig, kører han bort i sin Bil — ud i den store Verden.

Han kommer dog ikke længere end til Byens Udkant, før en Punktering foreløbig sætter en Stopper for Farten. En ung Mand hjælper ham med at reparere, og Olaf Brammer kommer i Snak med ham. Han hedder Fritz Holgersen og er en arbejdsløs Kom-

mis, uddannet i Brammers Branche, og netop paa Vej til en af Firmaets Forretninger, Bella-Filialen, for at søge en ledig Plads.

Olaf Brammer faar i en Fart ordnet det saaledes, at Holgersen er sikker paa at faa Pladsen, men pludselig faar han en Idé. Han foreslaar den unge Kommis, at de bytter Roller.

Resultatet bliver, at Holgersen faar Brammers flotte Bil, hans Overfrakke og en stor Sum Penge mod at afgive det Løfte at holde sig borte et Aars Tid, og Olaf Brammer faar Ansættelse i Bella-Filialen under Navnet Fritz Holgersen.

Her oprinder en ny Tilværelse for Rigmanden. Filialbestyrer Kragh forekommer ham ikke videre sympatisk, men til Gengæld faar han en oprigtig Ven i Første-Ekspedienten Rejersen, en brav Familiefader med syv Børn, hvoriblandt lille Connie, og desuden stifter han Bekendtskab med Birthe Rømer, en frisk og naturlig Forstadspige.

Bekendtskabet udvikler sig til gensidig Forelskelse, og en Dag inviterer Birthe ham med til en festlig Sammenkomst med Andespil og Dans i den lokale Borgerforening. Af formelle Grunde

maa »Holgersen« møde sammen med en kvindelig Paarørende. Han klarer denne Side af Sagen ved at aflægge en natlig Visit i sit Hjem inde i Byen, hvor han først forskrækker Tjeneren, der tror at se et Genfærd, og derpaa faar ham overtalt til at gaa med til Festen, forklædt som »Holgersen«s Tante, en ældre, agtværdig Stiftsdame.

»Holgersen« er ikke den eneste, som synes godt om Birthe. En Slagtermester Kallund har gjort sig visse Forhaabninger og nærer derfor et glødende Had til »Diskenspringeren«. Under Festen i Borgerforeningen mødes de to Rivaler. »Holgersen« besejrer Slagtermesteren, dels i Billard og dels i Slagsmaal.

Imidlertid turer den rigtige Fritz Holgersen om i Udlandet. Gennem et Brev, som han afsender fra Hamborg, eftersporer Diana ham og møder pludselig op for at faa en Forklaring paa, hvor Olaf Brammer er blevet af. Hun truer først med at melde Holgersen til Politiet, men da hun pr. Telefon faar konstateret, at Olaf Brammer ikke ønsker, hun skal vide, hvor han er, beslutter hun at følge Fritz Holgersen som en Skygge, indtil han røber Brammers Opholdssted.

Paa samme Tid foregaar der fordægtige Ting i Bella-Filialen. Hovedkontorets Regnskabsafdeling er blevet klar over, at der stjæles fra Filialens Lager, og Mistanken samler sig efterhaanden mod den nye Ekspedient »Holgersen«. Om det saa er Birthe, tror hun, at det er galt fat med ham, idet hun udlægger nogle forblommede Udtalelser, han har fremsat om sin tidligere Tilværelse, paa en forkert Maade. Nettet trækker sig sammen om »Holgersen«, og da Kriminalpolitiet efter Generaldirektør Schrams Anmeldelse tager Affære, beslutter den Mistænkte at bekende Kulør. Han afslører Filialbestyrer Kragh som en ussel Bedrager og tager Generaldirektøren kraftig i Skole. Kort sagt: Olaf Brammer viser sig som en Mand, der er vaagnet til Daad De Mennesker, han har lært at sætte Pris paa, faar deres Belønning — og han finder Lykken sammen med Birthe.

H.

SCHONBERG

i
Palladium Lystspillet

INKOGNITO

Inkognito

Lystspil

Isenesat af

Valdemar Lauritzen

Manuskript: **Mogens Dam** og
Valdemar Lauritzen

efter Idé af **Harald Bratt**

Musik: **Erik Fiehn**

Instrumentation: **Peter Deutsch**

Orkester: **Erik Tuxen**

Fotograf: **Carlo Bentzen**

Tone: **Erik Rasmussen**

Kopi: **Johan Ankerstjerne**

Personerne:

Olaf Brammer Ib Schönberg
Eriksen, hans Tjener Arthur Jensen
Generaldirektør Schram Johannes Meyer
Diana Jacobsen Else Jarlbak
Fru Jacobsen Agnes Rehni
Birthe Rømer Ellen Jansø
Carlo Tangonini, Komponist Finn Olsen
Fritz Holgersen Sigfred Johansen
Kragh, Filialbestyrer Jon Iversen
Rejersen, Ekspedient Miskow Markwarth
Slagtermester Kallund Kaj Holm
og Lille Connie

Resume

DEN rige Olaf Brammer er den egentlige Ejer af en landsomspændende Virksomhed, der driver Handel med Husholdningsartikler. Men han har ikke noget at skulle have sagt, den myndige Generaldirektør Schram leder baade Forretningen og Olaf Brammer med sikker Haand. „Chefen“ maa nøjes med at udføre visse repræsentative Pligter inden for de af Direktøren fastlagte Rammer, og han maa frem for alt ikke selv have nogen Mening, naar der forhandles med Aktionærer og Filialbestyrere. Schram viger ikke tilbage for at give Olaf Brammer en kraftig Reprimande, hvis han vover at handle paa egen Haand.

Naar man har mange Penge og ingen Ting at bestille, er det svært at faa Tiden til at gaa. Han sysler lidt med sin Yndlingsgulfisk „Lohengrin“, snakker filosofisk med sin trofaste Tjener Eriksen og besøger engang imellem sin mindre trofaste Veninde Diana Jacobsen, hvis intrigante Moder er meget opsat paa at faa Datteren gift med den rige Mand. Diana siger ikke nej til de kostbare Smykker, som den forelskede Olaf giver hende, men hun bryder sig ikke en Døjt om ham. Olaf Brammer, der interesserer sig varmt for Musik, støtter en ung Komponist, Carlo Tangonini,

Sangene i „Inkognito“

Udkommet hos *Jac. Boesens Musikforlag.*

Et Hus paa en lille henrivende Vej.

Refrain:

Der maa være et Sted, hvor der ligger et Hus
paa en lille henrivende Vej,
hvor det duftende Græs og det knirkende Grus
ligger trofast og venter paa dig.
Bag det kønne, lave Stakit
præsenterer Huset sig frit.
Og det Hus paa den lille henrivende Vej
venter bare paa dig og paa mig,
(det er bygget til dig og til mig).

Jeg savner dig.

Refrain:

Jeg savner dig,
jeg savner dig,
ved Dag og Nat
paa hver en Vej
jeg fortæller hele Verden, at jeg elsker dig.
Mit Hjerte slaar saa højt, som om
det troede, at maaske du kom,
hvis du bare vidste, vidste hvor jeg savner dig.
Skønhed omkring mig jeg ser,
Blomster og kostbart Krystal,
Øjne og Læber, der ler.
Livets berusende Bal.
Jeg hører knap dets Melodi,
de mange Smil gør mig forbi,
for hvad hjælper al den Rigdom,
naar jeg savner dig.

Hvad skal lillebitte Søster ha'?

Refrain:

Hvad skal lillebitte Søster ha'?
Søster skal ha' først i Da',
li'saa meget som hun lyster, ja —
hun kan blot bestille.

Hold ham i „swing“.

Refrain:

Hold ham strengt og behold ham længe,
skaan hans Nerver og laan hans Penge,
skænk ham alt eller ingenting,
hold ham først og fremmest i — swing!
Hold ham nede, men hold ham munter,
gør ham salig et Par Sekunder,
vend saa Bøtten og gør omkring
— hold ham først og fremmest i swing.
Banker dit Hjerte, saa
lad ham blot aldrig faa Nys —
haardt maa han kæmpe for
hvert lille kummerligt Kys!
Hold ham uvis — det maa saa gerne
slaa lidt Sludder i Staklens Hjerne,
Kvindens Luner og Tankespring
holder altid Manden i swing.

Ih, hvor det klær dig godt.

Refrain:

Din Næse er lyseblaa,
men ih, hvor det klær dig godt!
Du ligner en Skildervagt
fra Snekongens Slot
med rimpudret Nittedragt —
men ih, hvor det klær dig godt!
Mens Sneen drysser
fra Skovens sorte Gren,
han standser og kysser
en lille frossen Er.
Et Kys i den kolde Sne
kan smelte din Spot.
Næ, nu bli'r du fræk!
— Maaske!
men ih, hvor det klær dig godt!

med betydelige Beløb, men en skønne Dag gør Mæceen den triste Opdagelse, at Diana ogsaa besøger Komponisten. Det gaar ogsaa op for ham, at Hr. Tangonini kun er med paa Noderne, naar det gælder om at slaa Plat.

Livet er fuldt af Skuffelser, og da „Lohengrin“ samtidig afgaar ved Døden, føler Olaf Brammer sig saa nedbøjet, at han beslutter at rejse bort fra det hele. Efter at have skrevet en Del Afskedsbreve, der giver hans Omgivelser det Indtryk, at han har taget Livet af sig, kører han bort i sin Bil — ud i den store Verden.

Han kommer dog ikke længere end til Byens Udkant, før en Punktering foreløbig sætter en Stopper for Farten. En ung Mand hjælper ham med at reparere, og Olaf Brammer kommer i Snak med ham. Han hedder Fritz Holgersen og er en arbejdsløs Kommis, uddannet i Brammers Branche, og netop paa Vej til en af Firmaets Forretninger, Bella-Filialen, for at søge en ledig Plads.

Olaf Brammer faar i en Fart ordnet det saaledes, at Holgersen er sikker paa at faa Pladsen, men pludselig taar han en Idé. Han foreslaar den unge Kommis, at de bytter Roller.

Resultatet bliver, at Holgersen faar Brammers flotte Bil, hans Overfrakke og en stor Sum Penge mod at afgive det Løfte at holde sig borte et Aars Tid, og Olaf Brammer faar Ansættelse i Bella-Filialen under Navnet Fritz Holgersen.

Her oprinder en ny Tilværelse for Rigmanden. Filiationbestyrer Kragh forekommer ham ikke videre sympatisk, men til Gengæld faar han en oprigtig Ven i Første-Ekspedienten Rejersen, en brav Familiefader med syv Børn, hvoriblandt lille Connie, og desuden stifter han Bekendtskab med Birthe Rømer, en frisk og naturlig Forstadspige.

Bekendtskabet udvikler sig til gensidig Forelskelse, og en Dag inviterer Birthe ham med til en festlig Sammenkomst med Andespi! og Dans i den lokale Borgerforening. Af formelle Grunde maa „Holgersen“ møde sammen med en kvindelig Paarørende. Han klarer denne Side af Sagen ved at aflægge en natlig Visit i sit Hjem inde i Byen, hvor han først forskrækker Tjeneren, der tror at se et Genfærd, og derpaa faar ham overtalt til at gaa med til Festen, forklædt som „Holgersen“s Tante, en ældre, agtværdig Stiftsdame.

„Holgersen“ er ikke den eneste, som synes godt om Birthe. En Slagtermester Kallund har gjort sig visse Forhaabninger og nærer derfor et glødende Had til „Diskenspringeren“. Under Festen i Borgerforeningen mødes de to Rivaler. „Holgersen“ besejrer Slagtermesteren, dels i Billard og dels i Slagsmaal.

Imidlertid turer den rigtige Fritz Holgersen om i Udlandet. Gennem et Brev, som han afsender fra Hamborg, eftersporer Diana

ham og møder pludselig op for at faa en Forklaring paa, hvor Olaf Brammer er blevet af. Han truer først med at melde Holgersen til Politiet, men da hun pr. Telefon faar konstateret, at Olaf Brammer ikke ønsker, hun skal vide, hvor han er, beslutter hun at følge Fritz Holgersen som en Skygge, indtil han røber Brammers Opholdssted.

Paa samme Tid foregaar der fordægtige Ting i Bella-Filialen. Hovedkontorets Regnskabsafdeling er blevet klar over, at der stjales fra Filialens Lager, og Mistanken samler sig efterhaanden mod den nye Ekspedient „Holgersen“. Om det saa er Birthe, tror hun, at det er galt fat med ham, idet hun udlægger nogle forblommede Udtalelser, han har fremsat om sin tidligere Tilværelse, paa en forkert Maade. Nettet trækker sig sammen om „Holgersen“, og da Kriminalpolitiet efter Generaldirektor Schrams Anmeldelse tager Affære, beslutter den Mistænkte at bekende Kulør. Han afslører Filialbestyrer Kragh som en ussel Bedrager og tager Generaldirektøren kraftigt i Skole. Kort sagt: Olaf Brammer viser sig som en Mand, der er vaagnet til Daad. De Mennesker, han har lært at sætte Pris paa, faar deres Belønning — og han finder Lykken sammen med Birthe.